

≈ 1. heiligbeen, 2. elektrode, 3. onderhuidse pacemaker

Sacrale neuromodulatie bij urinaire incontinentie en blaasledigingsstoornissen wordt in het UZA al bijna vijftien jaar toegepast. 'Toch is de behandeling nog te weinig bekend,' zegt prof. dr. Stefan De Wachter, die er intussen al zo'n 600 patiënten mee hielp. Vanaf deze zomer wordt het UZA een trainingscentrum voor artsen uit heel de wereld.

NEUROMODULATIE: OOK BIJ BLAAS- EN STOELGANGPROBLEMEN

Bij sacrale neuromodulatie geeft een elektrode impulsen aan de zenuwen in het heiligbeen (os sacrum). Die zenuwen regelen het functioneren van de blaas, darmen, sluitspiers en de bekkenbodemp, maar soms loopt daar iets mis. Patiënten met urgentie-incontinentie of incontinentie door een overactieve blaas, patiënten met blaasledigingsproblemen, die niet meer spontaan kunnen plassen, en ook mensen met stoelgangincontinentie kunnen baat hebben bij sacrale neuromodulatie. Bij hen geven de zenuwen immers vaak verkeerde signalen af, met alle gevolgen van dien. 'Een eerstelijnsbehandeling is het echter niet,' zegt De Wachter. 'Pas als de klassieke behandelingen, bijvoorbeeld medicatie of kinesiotherapie, geen effect hebben, zetten we neuromodulatie in.'

Eerst extern, daarna onderhuids

Via een naald wordt een elektrode naar het heiligbeen geschoven waar ze zich vasthecht. 'Dat gebeurt in de dagkliniek,' zegt De Wachter. De neuromodulatie wordt vervolgens drie weken uitgetest. 'Tijdens die weken heeft de patiënt een externe pacemaker die via de elektrodes elektrische impulsen geeft aan de zenuwen.' Blijkt de neuromodulatie een positief effect te hebben op de symptomen – wat bij 80 tot 90 % het geval is – dan wordt er bij de patiënt een onderhuidse pacemaker ingeplant, ter hoogte van de bil. 'Van die patiënten ondervindt uiteindelijk opnieuw 80 % een aanzienlijke verbetering in de vijf jaar na de ingreep. Dat is bijzonder

veel aangezien de meesten pas na jaren vol problemen bij ons terecht komen. Genezen kunnen we echter niet: het blijft symptoombestrijding.' Complicaties komen zelden voor, en als blijkt dat de neuromodulatie geen effect heeft, wordt de elektrode gewoon verwijderd.

Prof. De Wachter was voor zijn komst naar het UZA actief in het academisch ziekenhuis Maastricht waar hij andere artsen trainde in sacrale neuromodulatie. 'Sinds kort hebben we de toestemming om ook in het UZA die trainingen aan te bieden, als derde centrum in Europa. Een mooie erkenning van de expertise die de teams van urologie en abdominale heilkunde doorheen de jaren hebben opgebouwd.'